

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/94/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817211370
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817211370.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobkyne Mgr. D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., L. XXX/XX, zastúpenej Občianskym združením M. so sídlom P. P., A. Y. XXXX/XXA proti žalovanému W.-B. D. s.r.o. so sídlom J., C. 2, W.: XX XXX XXX, zastúpeného A. & G. s.r.o. so sídlom J. J., D. XX, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia, zaplataenie finančného zadost'učinenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. decembra 2018, č.k. 10Csp/122/2017-236, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa proti žalovanému domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý jej bol poskytnutý na základe leasingovej zmluvy zo dňa 29.11.2011 uzatvorenej so žalovaným, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1238,69 eur a zaplataenia finančného zadost'učinenia v sume 300 eur. Vychádzal zo zistenia, že dňa 04.10.2011 spoločnosť J. spol. s r.o. so sídlom v L. ako predávajúci a žalobkyňa ako kupujúca uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla D. D. X,X GS červenej metalízy za kúpnu cenu 11.150,- eur, ktorá bola financovaná prostredníctvom leasingu. Splatnosť prvej časti kúpnej ceny vo forme akontácie v sume 3.591,70 eur bola medzi zmluvnými stranami dojednaná do 10.10.2011, ktorú žalobkyňa zaplatila dňa 5.10.2011, čo vyplýva z výpisu z jej internetbankingu. Dňa 29.11.2011 strany sporu uzavreli leasingovú zmluvu č. B./XX/XXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver v sume 7.805,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 135,20 eur. Zmluvný úrok predstavoval 7,80% ročne, RPMN 8,77% a priemerná hodnota RPMN 11,62%. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že poistenie medzi stranami nebolo dohodnuté, bola dohodnutá len vinkulácia poistného plnenia z havarijného poistenia. V zmluve bolo ďalej uvedené, že platba vopred zahŕňa zvýšenú splátku, prvú riadnu splátku a spracovateľský poplatok v celkovej sume 3.591,70 eur, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť dodávateľovi predmetu leasingu na jeho bankový účet, ktorý bol v leasingovej zmluve riadne špecifikovaný. V článku 4., v bode 7. leasingovej zmluvy bolo uvedené, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov, resp. poplatkov sú uvedené v Splátkovom kalendári k leasingovej zmluve, ktorý je prílohou zmluvy a jej neoddeliteľnou súčasťou. V predbežnom splátkovom kalendári k leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011 bol špecifikovaný spôsob splácania úveru, t.j. výška pravidelnej mesačnej splátky, dátumu jej splatnosti, periodicity splátok, dátum splatnosti prvej splátky a dátum konečnej splatnosti úveru. Z Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k leasingovej zmluve zo dňa 29.11.2011, ktorý strany podpísali vyplýva, že medzi podmienky upravujúce čerpanie peňažných prostriedkov, t.j. akým spôsobom a kedy dostane spotrebiteľ peniaze, bolo zaradené poistenie predmetu leasingu (havarijné poistenie a povinné zmluvné poistenie škody spôsobenej prevádzkou motorových vozidla). Zo žalobkyňou predložených poistných zmlúv súd zistil, že dňa 29.11.2011 žalobkyňa ako poistník so spoločnosťou A. poisťovňa, a.s. uzavrela zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla D. D. R.: PD XXX ED so začiatkom poistenia

od 29.11.2011 na dobu neurčitú. Ročné poistné predstavovalo sumu 211,85 eur. Vinkulácia poistného plnenia bola dojednaná v prospech žalovaného, ktorý v poistnej zmluve vystupoval ako poistený. V totožný deň žalobkyňa ako poistník so spoločnosťou A. poisťovňa, a.s. uzavrela zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla D. D. R.: PD XXX ED so začiatkom poistenia od 29.11.2011 na dobu neurčitú. Ročné poistné predstavovalo sumu 81,24 eur. Z rozhodnutia SOI, Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 17.01.2012, ktorým bola žalovanému uložená pokuta v sume 500,- eur pre porušenie povinnosti veriteľa postupovať pri výpočte RPMN podľa § 19 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov vyplýva, že pokuta bola žalovanému uložená z dôvodu, že do výpočtu RPMN v posudzovaných leasingových zmluvách nezahrnul havarijné poistenie napriek tomu, že vystupoval ako splnomocnený zástupca poistiteľa a inkasanta a k podpisu poistných zmlúv došlo v rovnakom čase ako k podpisu samotnej úverovej zmluvy, kedy veriteľ poznal výšku jednotlivých splátok dojednaného poistného, keďže ho sám sprostredkoval. Predmetnú leasingovú zmluvu zo dňa 29.11.2011 súd prvej inštancie posúdil vzhľadom na jej obsahové náležitosti je spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný ako dodávateľ poskytol žalobkyni, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, bola v postavení spotrebiteľa, finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala splácať v splátkach. Vzhľadom k tomu, že ide o záväzkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že leasingová zmluva neobsahovala konečnú splatnosť úveru súd uviedol, že v obsahu leasingovej zmluvy je uvedené, že úver je splatný v 72 mesiacoch. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa úver pravidelne a riadne splácala až po 65 mesačnú splátku, čo vyplýva zo splátkového kalendára z čl. 55 spisu, jednoduchým matematickým výpočtom musela dospieť k zisteniu splatnosti poslednej úverovej splátky a tým aj ku konečnej splatnosti úveru. Na viac sa v leasingovej zmluve nachádza článok 4., bod 7., ktorý odkazuje na splátkový kalendár, v ktorom boli uvedené výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Splátkový kalendár tvoril prílohu leasingovej zmluvy. Žalobkyňa do spisu ako listinný dôkaz č. 26 založila predbežný splátkový kalendár datovaný dňom 29.11.2011, t.j. deň uzavretia leasingovej zmluvy, v ktorom bol špecifikovaný spôsob splácania úveru, t.j. výška pravidelnej mesačnej splátky, dátum jej splatnosti, periodicita splátok, dátum splatnosti prvej splátky a dátum konečnej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu leasingová zmluva spolu s predbežným splátkovým kalendárom obsahujú všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., vrátane určenia konečnej splatnosti úveru. Žalobkyňa tvrdila, že predbežný splátkový kalendár zo dňa 29.11.2011 jej žalovaný neodovzdal spolu s leasingovou zmluvou zo dňa 29.11.2011, ale s odstupom času v roku 2012 na jej žiadosť. Súd tvrdeniu žalobkyne neuveril, pretože žalovaný nemal žiadny dôvod zdržiavať predbežný splátkový kalendár a neodovzdať ho žalobkyni, hoci ostatné dokumenty, Všeobecné zmluvné podmienky pre finančný leasing hnutelných vecí založené na čl. 27 spisu a Formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere založený na čl. 33 spisu jej spolu s leasingovou zmluvou riadne odovzdal. Neodovzdaním splátkového kalendára by sa žalovaný vedome vystavil riziku žalovateľnosti úveru ako bezúročného a bezpoplatkového. Takéto konanie žalovaného súd nepredpokladal. Zo splátkového kalendára nepochybne vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 25.10.2017, kedy bola splatná posledná úverová splátka. Poukázal na to, že aj aktuálna súdna prax sa postupne odkláňa od právneho názoru, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť vyjadrená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci sp. zn. 27Co/153/2018, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci sp. zn. 17Co/303/2017. K tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný nesprávne vypočítal RPMN, pretože do jej výpočtu nezahrnul poistenie, ktoré bola žalobkyňa povinná platiť, súd prvej inštancie zaujal právny názor, že zahrnutie poistenia do RPMN nebolo možné, nakoľko poistnú zmluvu uzatvárala priamo žalobkyňa s príslušnou poisťovňou a v prospech žalovaného bola zriadená len vinkulácia prípadného poistného plnenia. Žalovaný nemohol mať vedomosť o tom, za akých podmienok si žalobkyňa dohodla poistenie, v čase uzavretia leasingovej zmluvy nepoznal výšku poistného a preto ho z objektívnych dôvodov nemohol zahrnúť do výpočtu RPMN. Súčasne je potrebné poukázať na to, že žalovaný v tomto prípade nevystupoval ako sprostredkovateľ havarijného poistenia tak, ako to bolo v prípadoch uvedených v rozhodnutí SOI zo dňa 17.01.2012, ktoré bolo žalobkyňou predložené. V leasingových zmluvách uvedených v rozhodnutí SOI žalovaný vystupoval ako splnomocnený zástupca poistiteľa a inkasanta a havarijné poistenie sám sprostredkoval, čo sa však v prípade žalobkyne nestalo. Pokiaľ ide o ďalšie náklady žalobkyne spojené s platením povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré tiež neboli zahrnuté do výpočtu RPMN,

súd poukazuje na vyjadrenie MF SR zo dňa 25.06.2010, z ktorého vyplýva, že povinnosť uzatvoriť zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplýva priamo zo zákona a nemusí sa chápať ako podmienka poskytnutia úveru, preto sa tieto náklady nemusia zahŕňať do celkových nákladov na poskytnutie úveru a do výpočtu RPMN, s čím sa súd stotožnil. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol. Záverom poukázal na to, že plnenie v sume 3.591,70 eur, ktoré žalobkyňa okrem iných plnení uplatnila voči žalovanému z titulu bezdôvodného obohatenia, zaplatila priamo predávajúcemu, spoločnosti BMC, spol. s r.o., na základe čoho prípadné bezdôvodné obohatenie v uvedenej výške nemohlo vzniknúť na strane žalovaného, pretože uvedené plnenie nikdy od žalobkyne neprevzal, čo priamo vyplýva aj z obsahu leasingovej zmluvy. O náhrade trov konania rozhodol podľa 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola vo veci nebola úspešná, preto jej nárok na náhradu trov konania nevznikol. Úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v plnej výške, 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na to, že z predbežného právneho posúdenia na pojednávaní dňa 08.11.2018 sa vec prejednávajúca sudkyňa vyjadrila, že zmluva, ktorá je predmetom konania neobsahuje podstatné náležitosti úveru, RPMN je nesprávne uvedená, nakoľko do výpočtu neboli žalovaným zahrnuté náklady na povinné zmluvné poistenie a tiež poistenie havarijné, ďalej v zmluve absentuje konečná splatnosť úveru, k tejto bolo uvedené, že splátkový kalendár nemala žalobkyňa k dispozícii pri podpise zmluvy, bol jej doručený až následne. Uviedla, že netuší, akým podnetom konajúca sudkyňa zmenila svoj názor až natoľko, že žalobkyňu boli upreté práva na spravodlivý proces. Konanie súdu je zrejme aj zo zápisnice zo dňa 08.11.2018, kde síce nie je predbežné právne posúdenie súdu zaznamenané, ale vyplýva zo záverečných rečí zástupcov strán sporu, kde sa právna zástupkyňa žalobkyne stotožňuje s predbežným právnym posúdením a zástupkyňa žalovaného názor súdu rozporuje. Tiež je to zrejme, zo zvukového záznamu vyhotoveného na pojednávaní dňa 08.11.2018. Ďalej poukázala na podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), l), g), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Mala za to, že v spornej zmluve nie je uvedená konečná splatnosť úveru, nie je správne vypočítaná RPMN, poukázala ďalej na zle uvedenú výšku úveru.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že termín ukončenia trvania zmluvy nie je v zmluve vymedzený dňom, mesiacom a rokom z dôvodu, že celková doba trvania leasingu je závislá od dátumu protokolárneho prevzatia predmetu leasingu, ktorý je mnohokrát odlišný od dátumu podpisu leasingovej zmluvy. Poukázal na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch síce vyžaduje vymedzenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak nevyžaduje, aby bol tento údaj špecifikovaný konkrétnym dátumom (uvedením dňa, mesiaca a roka). Mal za to, že termín ukončenia trvania zmluvy predstavuje presný, dostatočný a nemenný spôsob určenia doby trvania zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je možné si vypočítať na základe vstupných údajov - dátumu poskytnutia leasingu, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok vymedzených v zmluve a v jej prílohách. Čo sa týka vymedzenia konečnej splatnosti leasingu, plne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v bode 27. Mal za to, že zmluva, vrátane príloh, obsahuje všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. k) o spotrebiteľských úveroch (VZP, splátkový kalendár). Poprel tvrdenie žalobkyne, že predbežný splátkový kalendár zo dňa 29.11.2011 jej neodovzdal pri podpise zmluvy. Taktiež za správny považoval výpočet RPMN v predmetnej zmluve, v podstate zopakoval v tomto smere svoje tvrdenia uvádzané pred súdom prvej inštancie. Ďalej poukázal na to, že žalobkyňou predložené rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Bratislava č. U/0496/01/2011 zo dňa 17.01.2012 nie je aplikovateľné na danú vec.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 181 ods. 2 veta druhá CSP súd uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci.

6. Predbežné právne posúdenie veci má iba predbežný charakter, musí však vychádzať zo znalosti veci a musí byť argumentačne udržateľné. Vo všeobecnosti platí, že v záujme spravodlivosti a

zákonosti sa súd počas konania môže v nevyhnutnej miere odkloniť od svojich predbežných záverov vo vzťahu k skutkovej stránke veci, je ale zároveň povinný umožniť stranám adekvátne reagovať na vzniknutú procesnú situáciu a vytvoriť im priestor na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, vo vzťahu k ochrane ich subjektívnych práv a oprávnených záujmov. Ak má prezentovaný odklon v konečnom dôsledku vplyv na meritórne rozhodnutie, je súd v záujme preskúmateľnosti vlastného procesného postupu povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s dôvodmi a následkami tohto postupu. Predbežné právne posúdenie veci je zásadný inštitút, ktorého účelom je zefektívnenie a zjednodušenie sporového konania, vrátane prevencie tzv. prekvapivých rozhodnutí.

7. V danej veci súd prvej inštancie v zmysle horeuvedených zásad nepostupoval. Zo zvukovej nahrávky z pojednávania dňa 08.11.2017 vyplýva, že súd prvej inštancie pri predbežnom právnom posúdení bol toho názoru, že zmluva, ktorá je predmetom sporu neobsahuje podstatné náležitosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho sudkyňa uviedla „že asi bude musieť konštatovať“, že úver je bez úrokov a poplatkov“, nie je zrozumiteľne určená konečná splatnosť, nesprávne je vypočítaná RPMN. Následne súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok a žalobu žalobkyne zamietol, keď v podstate mal za to, že sporná spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva, že by súd prvej inštancie sa vysporiadal s odklonom od predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní dňa 08.11.2018.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V ďalšom konaní vzhľadom na prijaté závery odvolacieho súdu, úlohou súd prvej inštancie bude opätovne posúdiť žalobkyňou uplatnený nárok v žalobe a vo veci opätovne rozhodnúť. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní vypořádava aj s námietkami žalobkyne a žalovaného uplatnenými v konaní pred odvolacím súdom.

10. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).